

- 2) Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że warunek występujący w umowie zawartej przez przedsiębiorcę z konsumentem jest wykluczony z zakresu stosowania tej dyrektywy wyłącznie wtedy, gdy rzeczony warunek umowy odzwierciedla treść bezwzględnie obowiązującego przepisu ustawowego lub wykonawczego, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 141 z 18.5.2013.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 września 2014 r. – Groupement des cartes bancaires (CB) przeciwko Komisji Europejskiej, BNP Paribas, BPCE, dawniej Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP), Société générale SA

(Sprawa C-67/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 ust. 1 WE — System kart płatniczych we Francji — Decyzja związku przedsiębiorstw — Rynek wydawania kart — Środki cenowe stosowane wobec „nowych członków” — Opłaty za członkostwo i tak zwane mechanizmy „regulacji świadczenia usług w zakresie autoryzacji i rozliczania transakcji” oraz „pobudki dla śpiących” — Pojęcie „ograniczenia konkurencji ze względu na cel” — Badanie stopnia szkodliwości dla konkurencji)

(2014/C 409/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Groupement des cartes bancaires (CB) (przedstawiciele: adwokaci F. Pradelles, O Fauré, C. Ornellas-Chancerelle, i J. Ruiz Calzado, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet, V. Bottka i B. Mongin, pełnomocnicy), BNP Paribas (przedstawiciele: adwokaci O. de Juvigny, D. Berg i M. P. Heusse), BPCE, dawniej Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP) (przedstawiciele: przedstawiciele A. Choffel, S. Hautbourg, L. Laidi i R. Eid), Société Générale SA (przedstawiciele: adwokaci P. Guibert i P. Patat)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 29 listopada 2012 r. w sprawie T-491/07 CB przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje skierowana do Sądu Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 114 z 20.4.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 września 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Belgia) – Philippe Gruslin przeciwko Beobank SA, dawniej Citibank Belgium SA

(Sprawa C-88/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) — Dyrektywa 85/611/EWG — Artykuł 45 — Pojęcie „płatności na rzecz posiadaczy” — Wydawanie posiadaczom świadectw imiennych jednostek uczestnictwa]

(2014/C 409/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Philippe Gruslin

Strona pozwana: Beobank SA, dawniej Citibank Belgium SA

Sentencja

Przewidziany w art. 45 dyrektywy Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 95/26/WE z dnia 29 czerwca 1995 r., obowiązek, zgodnie z którym przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe, które prowadzi obrót swoimi jednostkami uczestnictwa na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo, w którym ma siedzibę, jest zobowiązane do zapewnienia dokonywania płatności na rzecz posiadaczy jednostek uczestnictwa w państwie członkowskim, w którym jego jednostki znajdują się w obrocie, należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje on wydawania posiadaczom świadectw uczestnictwa, które są wpisane pod ich nazwiskiem do prowadzonego przez emitenta rejestru posiadaczy jednostek uczestnictwa.

(¹) Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 września 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – Essent Energie Productie BV przeciwko B

(Sprawa C-91/13) (¹)

(Układ stowarzyszeniowy EWG – Turcja — Artykuł 41 ust. 1 protokołu dodatkowego i art. 13 decyzji nr 1/80 — Zakres zastosowania — Wprowadzenie nowych ograniczeń swobody przedsiębiorczości, swobody świadczenia usług i warunków dostępu do zatrudnienia — Zakaz — Swoboda świadczenia usług — Artykuły 56 i 57 TFUE — Delegowanie pracowników — Obywatele państwa trzeciego — Wymóg zezwolenia na pracę w przypadku udostępnienia siły roboczej)

(2014/C 409/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Essent Energie Productie BV

Strona pozwana: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Sentencja

Artykuły 56 TFUE i 57 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania państwa członkowskiego takiego jak uregulowanie sporne w postępowaniu głównym, zgodnie z którym udostępnienie pracowników będących obywatelami państwa trzeciego przez przedsiębiorstwo mające siedzibę w innym państwie członkowskim przedsiębiorstwu korzystającemu, z siedzibą w pierwszym państwie członkowskim, które to przedsiębiorstwo wykorzystuje tych pracowników do realizacji robót na rachunek innego przedsiębiorstwa mającego siedzibę w tym samym państwie członkowskim, jest uzależnione od spełnienia wymogu uzyskania dla tych pracowników zezwolenia na pracę.

(¹) Dz.U. C 147 z 25.5.2013.